

mindelig omfangsrige Bemyndigelse, der her gives Finansministeren.

H. J. Nielsen: Jeg skal ikke opholde mig meget ved dette Lovforslag; det er jo en simpel Følge af § 11 i den Lov, som blev vedtagen i Fjor om Jordlodder til Landarbejderne. Hvorvidt dette Forhold er heldigt eller uheldigt, havde vi til Behandling i Fjor, og jeg finder derfor ingen Anledning til at fordybe mig videre deri; men der var noget andet, som jeg kunde have Lyst til lige at gøre et Par Bemærkninger om. Naar den nugældende Ordning skal træde i Kraft, kan der være Tale om, hvorvidt Statshusmændene ville komme til at staa i Forhold enten alene til Staten eller ogsaa tillige til Kreditforeningerne. Dette Spørgsmaal er ikke stort, men jeg er bleven opmærksom paa det ved at se, at man i Folketinget, da Loven om Jordlodder til Landarbejdere var til Behandling, gik ud fra, at Husmændene kun kom til at staa i Forhold til Staten, medens jeg nu af Udtalelser, der ere faldne i Folketinget om denne Sag, ser, at der kan være Tale om, at de ogsaa skulle staa i Forhold til Kreditforeningerne. Jeg vil gerne bede om, at det, hvis det er muligt, kunde ordnes paa den Maade, at det alene blev Staten, de havde med at gøre. Det er altid mere ubekvemt at skulle betale sine Afgifter to Steder end eet Sted, og endskønt Statshusmændene naturligvis nok kende til den Slags Ting, ligesom Folk i Almindelighed, tror jeg dog, der vil være Tilfælde, hvor det falder dem mere besværligt end andre, der maaske ere mere vant til at betale baade her og der. Det er udenfor al Tvivl, at det er det letteste og bekvemmeste og det for Statshusmændene mest tiltalende, hvis de kun komme til at staa i Forhold til Staten. Det vil jeg gerne betone her, og jeg vil bede de højtærede Ministre, der have med denne Sag at gøre, om, hvis det er muligt, at indrette det paa den Maade, at alle disse Penge indbetales paa Amtstuerne. Jeg ser godt, at Udgiften ved, at der skal indbetales to Steder, ikke er stor, men man maa huske paa, at under smaa Forhold regner man med smaa Summer.

Endnu skal jeg gøre en Bemærkning til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Han udtalte som en Slags Sidebemærkning, at det var jo muligt eller maaske sandsynligt — hvilket Udtryk han nu brugte — at Staten en Gang kunde komme til at overtage en hel

Del af disse Statshuse. Jeg vil ikke agere Profet, men ud fra den Opfattelse, jeg altid har haft om denne Sag, tror jeg at turde mene, at den Angst behøver man ikke at nære. At der vil være Tilfælde, hvor det kan ske, kan gerne være, men jeg vil gerne berolige det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, der mulig kunde nære samme Angst, med, at, saa vidt jeg skønner, vil der ikke være nogen Fare derfor.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Som det allerede er fremhævet af ærede Medlemmer, der have haft Ordet, er dette Lovforslag jo en ganske naturlig Følge af Loven om Tilvejebringelse af Jordlodder til Landarbejdere, som blev vedtagen i afvigte Samling. Forslaget hertil gik i sin Tid ud paa, at en Part af Laanet skulde tilvejebringes ved Overenskomst med en eller flere Kreditforeninger; i dette høje Ting blev det nærmere præciseret til, at det skulde være de to bestaaende Husmandskreditforeninger. Der er saaledes i det hele ikke Anledning til nogen Realitetsbehandling af det foreliggende Lovforslag, og nogen Indsigelse imod dette er jo hidtil heller ikke kommen frem. Sagen er nu en Gang i Princippet vedtagen ved Vedtagelsen af det Lovforslag, som forelaa til Behandling i sidste Samling. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) fremkom med enkelte Bemærkninger, der navnlig gik ud paa, at det ærede Medlem hist og her kunde have ønsket en anden Udtryksmaade — i Virkeligheden drejede det sig kun herom, det ærede Medlem ønskede ikke reelle Ændringer. — Det ærede Medlem omtalte det i § 2 anvendte Udtryk „skadesløs Transport“ og mente, at det kunde være noget misvisende; Spørgsmaalet var: Er Statskassen Selvskyldnerkautionist? Jeg ser nu ikke rettere, end at hele Spørgsmaalet drejer sig kun om dette ene, hvem der skal have Ulejlighed med at søge den Statshusmand, som ikke har betalt sine Renter og Afdrag. Hele Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten er Selvskyldnerkautionist eller ej, betyder i Virkeligheden kun, hvilken af Parterne, Statskassen eller Kreditforeningerne, der skal tage Affære, og der mener jeg, at det maa anses som selvfølgeligt og mest praktisk, at det bliver Statskassen som 2den Prioritetshaver. — Det ærede Medlem mente endvidere, at der i § 3 manglede en udtrykkelig Udtalelse om, at Statshusmændene ikke ere solidarisk ansvarlige indbyrdes